

med den i lovforslagets øvrige afsnit anvendte ændrede afgrænsning mellem ejendomsgrupperne, jfr. bemærkningerne foran til § 1, stk. 1, udvidet således, at reglerne også omfatter huse med et tilliggende af $\frac{1}{2}$ ha eller derover, for så vidt de ikke udgør landbrugsejendomme.

Til afsnit D. Brugen af tjenestehuse.

Dette afsnit træder i stedet for § 15, stk. 1, sidste punktum, og stk. 2, samt afsnit C i lovbekendtgørelsen af 1950, jfr. afsnit C i forslaget af 1948. En til lovbekendtgørelsens § 26, jfr. nævnte forslags § 26, svarende bestemmelse om ugifte industriarbejderes benyttelse af visse arbejdshuse på landet er dog ikke optaget i lovforslaget.

Til § 9.

I stk. 1 er der ligesom i lovforslagets øvrige afsnit optaget en afgrænsning opad af, hvilke ejendomsstørrelser bestemmelserne omfatter, og ligeledes en afgrænsning nedad, ifølge hvilken tjenestehusreglerne også finder anvendelse på selvstændige lejligheder, hvorved må forstås husrum af en til en families bolig og almindelige husførelse passende størrelse og indretning. Enkelte offentliggjorte domme (Ugeskrift for retsvæsen 1924, side 579, og 1936, side 466, samt Østre landsrets tidende 1933, side 206), i hvilke spørgsmålet har været berørt, synes at forudsætte, at reglerne om tjenestehuse ikke angår lejligheder, men kun huse. Da imidlertid bestemmelserne i arbejdsoverenskomsterne — formentlig i overensstemmelse med den blandt landarbejderne og arbejdsgiverne herskende opfattelse — forudsætter, at nævnte regler er anvendelige såvel på lejligheder som på huse, og da der heller ikke synes at være rimelig grund til en forskelsbehandling af de to boligtyper i denne henseende, findes det rigtigst i forbindelse med den i lovforslaget foretagne nærmere bestemmelse af de en-

kelte afsnits anvendelsesområde at lægge den sidstnævnte opfattelse til grund.

Løvrigt adskiller bestemmelserne i paragraffen sig kun fra § 24 i forslaget af 1948, jfr. § 25 i lovbekendtgørelsen af 1950, derved, at de hidtil for ejendomme med mindst $\frac{1}{2}$ ha jord gældende regler fremtidig — ligesom i lovforslagets øvrige afsnit — alene skal gælde for landbrugsejendomme.

Til § 10.

Bestemmelserne svarer til § 25 i forslaget af 1948, jfr. § 25 i lovbekendtgørelsen af 1950.

Til afsnit E. Almindelige bestemmelser.

Til § 11.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 18, stk. 1, i lovbekendtgørelsen af 1950, jfr. § 27 i forslaget af 1948.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 141, stk. 2, 5), i lejeloven. Dog er det i overensstemmelse med administrativ praksis præciseret, at undtagelsen fra boliganvisningsreglerne kun gælder, såfremt husene eller boligerne uden uforødent ophold gives i brug efter lovforslagets regler.

Til § 12.

Stk. 1 svarer til § 29 i forslaget af 1948.

Ved *stk. 2* ophæves fæsteafsløsningsloven med senere tillægslove. Dermed bortfalder de tre kommissioner vedrørende brug af huse på landet samt den overordnede fæsteafsløsningskommission. De bestemmelser i nævnte lovgivning, som indtil nu har bevaret deres betydning, afløses dels af afsnit A i nærværende lovforslag, dels af lovforslaget om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje. § 9, stk. 3, i jagtloven afløses af § 12, stk. 1, i sidstnævnte lovforslag samt § 3 i nærværende lovforslag.

Ved *stk. 3* ophæves en række ældre love og forordninger, som må antages at have mistet deres betydning.